

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

WERSJA TYMCZASOWA
2006/0163(COD)

22.2.2007

*****I**

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie
(COM(2006)0479 – C6-0294/2006 – 2006/0163(COD))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawca: Mario Mantovani

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*):
Milan Gaľa, Komisja Kultury i Edukacji

(*) Ścisła współpraca między komisjami – art. 47 Regulaminu

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

Error! No table of contents entries found.

(*) Ścisłejsza współpraca między komisjami – art. 47 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (COM(2006)0479 – C6-0294/2006 – 2006/0163(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0479)¹,
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 149 ust. 4 i art. 150 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0294/2006),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0000/2007),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1 Punkt 1 preambuły

(1) Poszerzanie wiedzy, umiejętności i kompetencji obywateli ma kluczowe znaczenie dla konkurencyjności i spójności społecznej Wspólnoty. Należy promować i zwiększać uczestniczenie w uczeniu się przez całe życie i korzystanie z kwalifikacji na poziomie krajowym i wspólnotowym.

(1) Poszerzanie ***i uznawanie*** wiedzy, umiejętności i kompetencji obywateli ma kluczowe znaczenie dla konkurencyjności i spójności społecznej Wspólnoty ***w celu umożliwienia międzynarodowej mobilności zawodowej i spełnienia wymogów podaży i popytu na europejskim rynku pracy***. Należy promować i zwiększać uczestniczenie w uczeniu się

¹ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

przez całe życie i korzystanie z kwalifikacji na poziomie krajowym i wspólnotowym.

Poprawka 2
Punkt 5a preambuły (nowy)

(5a) Uznawanie nieformalnego i incydentalnego kształcenia należy promować zgodnie z konkluzjami Rady dotyczącymi wspólnych zasad europejskich w zakresie identyfikacji i uznawania kształcenia nieformalnego i incydentalnego z dnia 28 maja 2004 r.

Poprawka 3
Punkt 8 preambuły

(8) Niniejsze zalecenie jest zgodne z ramami dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego oraz deskryptorów cykli ***przyjętych*** przez ministrów szkolnictwa wyższego podczas spotkania w Bergen w maju 2005 r.

(8) Niniejsze zalecenie jest zgodne z ramami dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego oraz deskryptorów cykli ***zatwierdzonych*** przez ministrów szkolnictwa wyższego z ***45 krajów europejskich*** podczas ***ich*** spotkania w Bergen w maju 2005 r. ***w ramach procesu bolońskiego.***

Poprawka 4
Punkt 8a preambuły (nowy)

(8a) Konkluzje Rady dotyczące zapewniania jakości w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego przyjęte w maju 2004 r., zalecenie z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie dalszej europejskiej współpracy w zakresie zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym oraz standardy i wytyczne dla zapewniania jakości w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego przyjęte przez ministrów szkolnictwa wyższego podczas spotkania w Bergen w maju 2005 r. zawierają wspólne zasady zapewniania

jakości stanowiące podstawę europejskich ram kwalifikacji.

Poprawka 5
Punkt 10 preambuły

(10) Celem niniejszego zalecenia jest utworzenie wspólnych ram odniesienia, które będą służyć jako mechanizm przekładu między różnymi systemami kwalifikacji i ich poziomami, zarówno w kształceniu ogólnym, wyższym, jak i szkoleniu zawodowym. **Zwiększy** to przejrzystość, porównywalność i możliwość przenoszenia kwalifikacji obywateli w różnych państwach członkowskich. Europejskie ramy kwalifikacji powinny ponadto umożliwiać międzynarodowym organizacjom sektorowym odnośnie swoich systemów kwalifikacji do wspólnego punktu odniesienia, ułatwiając w ten sposób umieszczenie tych kwalifikacji w krajowych systemach kwalifikacji. Niniejsze zalecenie przyczynia się zatem do realizacji szerszych celów promowania uczenia się przez całe życie i zwiększania mobilności pracowników i osób uczących się.

(10) Celem niniejszego zalecenia jest utworzenie wspólnych ram odniesienia, które będą służyć jako mechanizm przekładu między różnymi systemami kwalifikacji i ich poziomami, zarówno w kształceniu ogólnym, wyższym, jak i szkoleniu zawodowym, **a także promować przejrzystość i równowagę świadectw wydawanych na poziomie krajowym i sektorowym. Poprawi** to przejrzystość, porównywalność, możliwość przenoszenia i **uznawalność** kwalifikacji i **kompetencji** obywateli w różnych państwach członkowskich. Europejskie ramy kwalifikacji powinny ponadto umożliwiać międzynarodowym organizacjom sektorowym odnośnie swoich systemów kwalifikacji do wspólnego punktu odniesienia, ułatwiając w ten sposób umieszczenie tych kwalifikacji w krajowych systemach kwalifikacji. Niniejsze zalecenie **wymaga** zatem **konsekwentnego przestrzegania i wykazania wzajemnego zaufania w celu zapewnienia powstania przejrzystych zasad zapewniania jakości w związku z tym, że zalecenie to** przyczynia się **także** do realizacji szerszych celów promowania uczenia się przez całe życie i zwiększania **zatrudnienia i międzynarodowej** mobilności pracowników i osób uczących się.

Poprawka 6
Punkt 10a preambuły (nowy)

(10a) Zalecenie to przyczynia się do unowocześnienia systemu edukacji i szkoleń, do powiązania wykształcenia

akademickiego z zatrudnieniem oraz do budowania mostów między kształceniem formalnym, nieformalnym i incydentalnym.

Poprawka 7
Punkt 11 preambuły

(11) Niniejsze zalecenie jest zgodne z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 traktatu ze względu na to, że jego celem jest wspieranie i uzupełnianie działań państw członkowskich poprzez ułatwienie dalszej współpracy między nimi mającej na celu zwiększenie przejrzystości i promowanie mobilności i uczenia się przez całe życie. Niniejsze zalecenie jest zgodne z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym samym artykule, ze względu na to, że nie zastępuje ani nie określa krajowych systemów kwalifikacji i/lub kwalifikacji. Europejskie ramy kwalifikacji nie opisują określonych kwalifikacji lub kompetencji jednostki - konkretna kwalifikacja powinna **zostać uwzględniona na odpowiednim poziomie europejskich ram kwalifikacji** poprzez **odpowiedni krajowy system** kwalifikacji.

(11) Niniejsze zalecenie jest zgodne z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 traktatu ze względu na to, że jego celem jest wspieranie i uzupełnianie działań państw członkowskich poprzez ułatwienie dalszej współpracy między nimi mającej na celu zwiększenie przejrzystości i promowanie mobilności i uczenia się przez całe życie **i zostanie wdrożone zgodnie z krajowymi przepisami i praktyką.** Niniejsze zalecenie jest zgodne z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym samym artykule, ze względu na to, że nie zastępuje ani nie określa krajowych systemów kwalifikacji i/lub kwalifikacji. Europejskie ramy kwalifikacji nie opisują określonych kwalifikacji lub kompetencji jednostki - konkretna kwalifikacja powinna **odnosić się do odpowiedniego poziomu europejskich ram kwalifikacji** poprzez **odpowiednie krajowe systemy** kwalifikacji.

Poprawka 8
Zalecenie 1

1. Stosowanie europejskich ram kwalifikacji jako narzędzia odniesienia w celu porównywania poziomów kwalifikacji w różnych systemach kwalifikacji w perspektywie uczenia się przez całe życie;

1. Stosowanie europejskich ram kwalifikacji jako narzędzia odniesienia w celu porównywania poziomów kwalifikacji w różnych systemach kwalifikacji w perspektywie uczenia się przez całe życie, **z poszanowaniem bogatej różnorodności i atutów europejskich państw;**

Poprawka 9
Zalecenie 2

2. Odniesienie krajowych systemów kwalifikacji do europejskiego systemu kwalifikacji do **2009** r., w szczególności poprzez odniesienie w sposób przejrzysty poziomów kwalifikacji do poziomów określonych w załączniku I i poprzez opracowanie, w odpowiednich przypadkach, krajowych ram kwalifikacji zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką;

2. Odniesienie krajowych systemów kwalifikacji do europejskiego systemu kwalifikacji do **2010** r., w szczególności poprzez odniesienie w sposób przejrzysty poziomów kwalifikacji do poziomów określonych w załączniku I i poprzez opracowanie, w odpowiednich przypadkach, krajowych ram kwalifikacji zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką;

Poprawka 10
Zalecenie 3

3. **Zagwarantowanie, że do 2011 r.** wszystkie nowe **kwalifikacje** i dokumenty Europass wydane przez właściwe organy **będą** zawierały wyraźne odniesienie do stosownego poziomu europejskich ram kwalifikacji;

3. **Podjęcie odpowiednich środków tak, aby do 2012 r.** wszystkie nowe **świadectwa kwalifikacji, dyplomy** i dokumenty Europass wydane przez właściwe organy zawierały wyraźne odniesienie - **poprzez krajowe systemy kwalifikacji** - do stosownego poziomu europejskich ram kwalifikacji;

Poprawka 11
Zamierzenie 1

1. Wspierania państw członkowskich w realizowaniu wspomnianych powyżej zadań i międzynarodowych organizacji sektorowych w stosowaniu poziomów i zasad europejskich ram kwalifikacji określonych w niniejszym zaleceniu, w szczególności poprzez ułatwienie współpracy i testowania oraz opracowania materiałów pomocniczych i wytycznych;

1. Wspierania państw członkowskich w realizowaniu wspomnianych powyżej zadań i międzynarodowych organizacji sektorowych w stosowaniu poziomów i zasad europejskich ram kwalifikacji określonych w niniejszym zaleceniu, w szczególności poprzez ułatwienie współpracy i testowania, **w tym poprzez dokładną dobrowolną ocenę przez ekspertów i projekty pilotażowe w ramach wspólnotowych programów**, oraz opracowania materiałów pomocniczych i wytycznych;

Poprawka 12
Zamierzenie 3

3. **Monitorowania** działań podejmowanych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie i przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie po upływie pięciu lat od jego przyjęcia sprawozdania na temat zdobytych doświadczeń i wniosków na przyszłość, w tym, w razie konieczności, możliwego przeglądu niniejszego zalecenia.

3. **Oceny i analizy we współpracy z państwami członkowskimi** działań podejmowanych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie i przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie po upływie pięciu lat od jego przyjęcia sprawozdania na temat zdobytych doświadczeń i wniosków na przyszłość, w tym, w razie konieczności, możliwego przeglądu niniejszego zalecenia;

Poprawka 13
Zamierzenie 3a (nowe)

3a. Promowania, na podstawie wspólnych zasad europejskich w zakresie identyfikacji i uznawania kształcenia nieformalnego i incydentalnego, rozwoju i wdrażania Europejskiego Systemu Zbierania i Przenoszenia Punktów Kredytowych (ECVET), który ma ułatwić przenoszenie, gromadzenie i uznawanie osiągnięć naukowych, bez względu na to, gdzie i w jaki sposób zostały zdobyte.

UZASADNIENIE

W obliczu dotychczasowych etapów rozszerzenia Unii Europejskiej oraz impulsu gospodarczego i społecznego, jaki niesie ze sobą globalizacja, przyszły rozwój społeczeństwa europejskiego będzie coraz bardziej zależał od głównych czynników kształtujących osobowość, takich jak edukacja, badania naukowe, innowacje i technika.

Należy traktować te obszary jako nieodzowny warunek i podstawę rozwoju przewidzianego w strategii lizbońskiej, mającego na celu budowanie dostatniej przyszłości dla samej Unii, jako organu politycznego, lecz przede wszystkim dla jej obywateli, jako społeczności.

Cztery powyższe czynniki są ze sobą ściśle powiązane. Jedyna droga do osiągnięcia wzrostu i zatrudnienia w naszym przyszłym społeczeństwie prowadzi przez innowacje i postęp, a edukacja i badania naukowe będą stanowić twórczy wkład, który bez wątpienia przyczyni się do zmiany unijnego systemu na lepszy.

Koncepcja zmiany na lepsze jest niczym innym, jak wkładem w konkurencyjność Unii na arenie międzynarodowej, zgodnie w każdym przypadku z wytycznymi politycznymi zawartymi w strategii lizbońskiej.

Należy w związku z tym promować mobilność transgraniczną na unijnym rynku pracy, co z kolei wymaga większego otwarcia różnych krajowych systemów edukacji na wzajemne przenikanie.

W roku 1999 w Bolonii państwa członkowskie przyjęły za cel utworzenie do 2010 r. europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego. Tak narodził się europejski system transferu punktów w szkolnictwie wyższym (ECTS), mający umożliwić uznawalność wyników w nauce na poziomie międzynarodowym.

Na marcowym szczycie w Barcelonie w 2002 r. Rada Europejska postanowiła utworzyć analogiczny system w odniesieniu do szkolenia zawodowego, tzw. Europejski System Zbierania i Przenoszenia Punktów Kredytowych (ECVET).

Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z lutego 2004 r. z postępów w sprawie wdrożenia programu pracy Edukacja i Szkolenie 2010 wskazuje na zdecydowanie w dążeniu do ustanowienia europejskich ram kwalifikacji (EQF).

Ponadto w marcu 2005 r. Rada Europejska ponownie wskazała na potrzebę przyjęcia EQF najpóźniej do 2006 r.

Pod koniec września 2006 r. Parlament przyjął sprawozdanie w sprawie tworzenia europejskich ram kwalifikacji¹.

¹ P6-TA-PROV(2006)0368 (Sprawozdawca: Thomas Mann).

Po przeanalizowaniu dokumentów dotyczących EQF sprawozdawca uważa, że wniosek Komisji¹ został należycie opracowany. Został on sporządzony nie tylko we współpracy z 32 państwami europejskimi uczestniczącymi w projekcie EQF - i w związku z tym włączony do programu Edukacja i Szkolenie 2010 - lecz także z partnerami społecznymi, organizacjami sektorowymi i branżowymi, specjalistami w dziedzinie nauczania oraz z organizacjami pozarządowymi. Taki proces konsultacji umożliwił zebranie wszelkich pytań, uwag i sugestii, które mogły przyczynić się do osiągnięcia możliwie najszerszego porozumienia w sprawie tekstu.

Europejskie ramy kwalifikacji mają spełniać trzy główne funkcje: przede wszystkim powiązać krajowe i sektorowe ramy referencyjne, po drugie umożliwić uznawanie, porównywanie i przenoszenie kwalifikacji naukowych i zawodowych, i na koniec zwiększyć przejrzystość procedur, usprawnić wzajemne przenikanie się systemów krajowych oraz mobilność osób uczących się.

Struktura EQF opiera się na ośmiu pionowych szczeblach, tzw. „poziomach referencyjnych”, określonych za pomocą ogólnych kryteriów, takich jak wiedza, umiejętności i kompetencje, umożliwiających tym samym bardziej rzetelną klasyfikację osób w zależności od osiągnięć w nauce.

Zasadniczo EQF ma służyć jako wspólny punkt odniesienia i narzędzie przełożenia między różnymi systemami kwalifikacji i ich poziomami, zarówno w zakresie ogólnego i wyższego wykształcenia, jak i szkolenia zawodowego. Mimo że stosowanie systemu przez zainteresowane strony, takie jak państwa członkowskie, partnerzy społeczni i odnośne sektory, ma być dobrowolne, to uzgodnienia w tej sprawie wymagają rzetelnego zaangażowania, jeżeli mają stać się rzeczywistością. Nie do pomyślenia jest pozostawienie projektu tej wagi i o takim zasięgu własnemu losowi, bez koniecznego wsparcia ze strony zainteresowanych podmiotów krajowych i sektorowych.

Inną godną odnotowania kwestią dotyczącą bieżących prac przygotowawczych jest przychylna opinia o europejskich ramach kwalifikacji Komitetu Ekonomiczno- Społecznego², który podkreśla w swych wnioskach, że wdrożenie EQF zwiększy i ułatwi dostęp do europejskiego rynku pracy poprzez uznawalność, umożliwiającą wykorzystanie w drugim państwie kwalifikacji zdobytych w innym państwie członkowskim.

Aby europejskie ramy kwalifikacji okazały się skuteczne niezbędna jest jednak współpraca między państwami członkowskimi i partnerami społecznymi na etapie ich wdrażania, w oparciu o wzajemne zaufanie, a EQF powinny przynosić praktyczne korzyści dla docelowych użytkowników, tj. obywateli tych państw, pracowników i pracodawców oraz podmiotów biorących udział w procesie kształcenia i szkolenia.

¹ COM(2006)0479.

² SOC/256 Uczenie się przez całe życie.